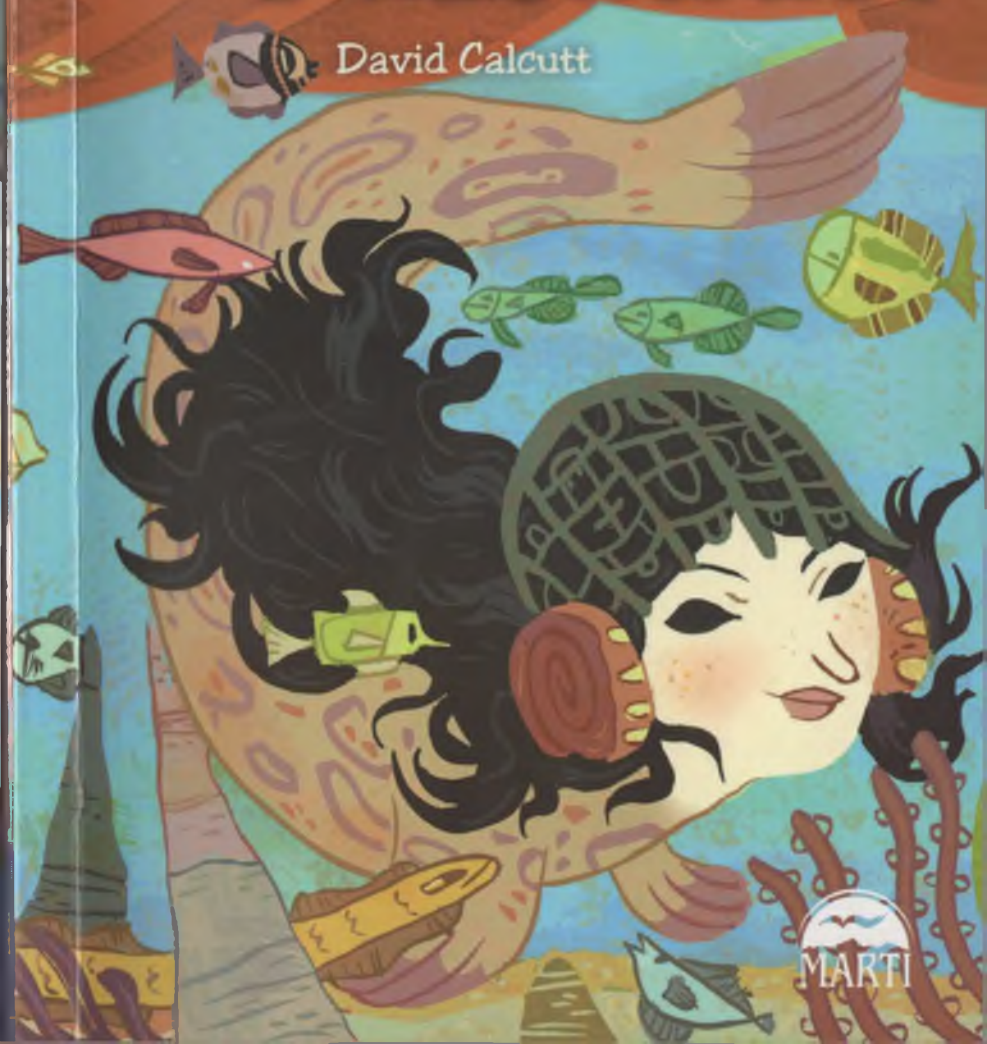

Deniz Suyu Neden Tuzludur?

David Calcutt

Bu kitapta okuyacağınız hikâyelerin hepsi denizle ilgili eski efsanelerdir. Efsanelerde; deniz suyunun neden tuzlu olduğu, neden kuraklık ya da sel baskınları yaşandığı ve deniz yaratıklarının nasıl oluştuğu anlatılmaktadır.

Galler'den, Hindistan'dan ve Kuzey Kutbu'ndan gelen mitlerde; dileklerin, ejderhaların, dev kuzgunların ve sihirli deniz yaratıklarının denizlerin oluşumunda nasıl bir rol oynadıklarını okuyacaksınız.

Çocuk ve eğitim üzerine yapılan araştırmalar, ilk okuduğumuz kitapların **okuma** ya da **okumama** alışkanlığının temelini oluşturduğunu ortaya çıkarmıştır. Kolay anlaşılabilir, okumayı keyifli bir oyun haline getiren, soyut düşünmeye ve hayal gücüne katkıda bulunan kitaplar okuma alışkanlığının temelini sağlamlaştırırken; çocukların yaşlarına uygun olmayan bir anlatıma sahip, hayal güçlerini geliştirmelerine katkı sağlamayan kitaplara yönlendirilmesi de okumama alışkanlığına yol açmaktadır. Bu araştırmaların sonuçlarından yola çıkarak, okuma eylemini hem kalıcı hem de eğlenceli bir alışkanlık haline getirmeyi amaçlayan bu seri, 150 kitap ve 4 ayrı okuma seviyesinden oluşmaktadır.

Pedagog Ayşen Oy tarafından çocuk ve ruh sağlığı gelişimi açısından uygun bulunmuştur.

Okumadan Önce

- Kitabın adını ve arka kapaktaki bilgilendirme yazısını okuyun. Bu kitaptaki hikâyelerin ortak yönü nedir?
- Kitaptaki hikâyeler Galler, Hindistan ve Kuzey Kutbu'ndan gelmektedir. Sizce bunlardan hangileri denizler, hangileri nehirler hakkında olabilir?

Okumadan Sonra

- *Deniz Suyu Neden Tuzludur* hikâyesi size herhangi başka bir hikâyeyi anımsattı mı?
- Her hikâyede açgözlü bir karaktere yer verilmiştir. Bunlar kimlerdir?
- Eğer sihirli bir el değirmeniniz olsaydı, sizin için ne üretmesini isterdiniz?

Kısa Test

1. Hangi sihirli cümle el değirmenini durdurmuştur?
A) Dur!
B) Vakit doldu!
C) Yeter!
2. Sedna hangi hayvana dönüşmüştür?
3. Indra ve Vritra hangi su davranışını açıklamaktadır?

Okumaya Devam

- Sally Prue tarafından yazılan *Yıldız Meyvesi Ağacı ve Diğer Öyküler*.

Cevaplar için arka kapağın
içine göz atın!

Deniz Suyu Neden Tuzludur?

David Calcutt

Resimleyen
Paul Hoppe
Meg Hunt

İÇİNDEKİLER

Galler'den Bir Efsane	3
Indra ve Vritra	20
Sedna	39

Sevgili Okur,

Tüm dünyada denizler, okyanuslar ve büyük nehirler hakkında hikâyeler anlatılır. Binlerce yıl önce bile, insanlar suyun önemini hep bilmiştir. Su olmazsa her şey ölür. Suyun aynı zamanda çok güçlü ve tehlikeli olabileceğini de bilmişlerdir.

İşte size suyla ilgili, dünyanın farklı yerlerinden üç efsane. Her hikâyeye suyla ilgili farklı bir şeyi açıklamaya çalışıyor:

Deniz suyu neden tuzludur?

Kuraklıklar ve sel baskınları neden olur?

Deniz canlıları nasıl meydana gelmiştir?

Umarım bu hikâyeleri keyifle okursunuz!

David Calcutt

Deniz Suyu Neden Tuzludur?

Galler'den Bir Efsane

1. Bölüm

Bir zamanlar, Galler'de yaşayan Glyn ve Maldwyn adında iki kardeş varmış. Glyn zengin bir balıkçıymış ve deniz kenarındaki bir köyde, son derece gösterişli bir evde yaşıyormuş. Maldwyn ise fakir bir çiftçiymiş ve hayatını dağların tepesindeki taştan küçük bir kulübede geçiriyormuş. İki kardeş, birbirleriyle hemen hemen hiç görüşmezlermiş.

Bir Noel döneminde, Maldwyn'in tüm yiyeceği tükenmiş. Taştan kulübesinde aç karnına ve soğuktan titreyerek oturmaya başlamış.

Başka çarem yok, diye düşünmüş sonunda. Gidip kardeşimi görmem lazım.

Maldwyn dağlardan köye inen yolu takip etmiş. Çok soğuk bir geceymiş ve dondurucu rüzgârlar esiyormuş. Kardeşinin evine geldiğinde, ışıkların açık olduğunu, içeriden kahkaha sesleri yükseldiğini fark etmiş.

Glyn bir parti veriyor olmalı, diye düşünmüş. Belki beni de içeri davet eder.

Kapıyı çalmış ve beklemiş. Kimse açmamış. Sonra tekrar çalmış. Yine kimse açmamış. Sonunda kapıyı gürültülü bir şekilde çalmış ve kapı açılmış.

“Kimsin?” diye sormuş Glyn, karanlığın içine bakarak.

“Benim, Maldwyn.”

“Ne istiyorsun?” demiş Glyn öfkeyle.

“Hiç yemeğim kalmadı,” diye karşılık vermiş Maldwyn.

“Ben dilencilere verecek param yok,” demiş Glyn.

“Ben senin kardeşinim!”

Glyn, Maldwyn’e kızgın gözlerle bakmış ve kapıyı çarparak suratına kapatmış. Maldwyn üzülerek oradan ayrılmak üzere arkasını dönmüş. Ama birkaç dakika sonra, Glyn kapıyı tekrar açmış ve kardeşine bir parça pizola uzatmış.

“Al şunu,” demiş homurdanarak. “Sonra da Ölüler Diyarı’na git.”

Kapı tekrar çarparak kapanmış.

2. Bölüm

Maldwyn elinde pırzolyayla kalakalmış. *Hımm, Ölüler Diyarı*, diye düşünmüş. *Nerede acaba?*

Maldwyn, Glyn'in, *git ve bir daha geri gelme* demek istediğini anlamamış! Eve yapacağı uzun ve soğuk yolculuğu düşünmüş. *Belki Ölüler Diyarı'na gitmek daha kolay olur*, demiş kendi kendine ve yola koyulmuş.

Köyün yakınında bir nehir varmış. Maldwyn nehri karadan takip etmeye başlamış. Nehir gittikçe genişlemiş, derinleşmiş ve yüksek uçurumlarından arasından geçmiş. Sonunda, bir mağaranın içine akarak gözden kaybolmuş. Maldwyn mağaranın yanında durmuş. İçerisi, coşkuyla akan nehrin sesiyle yankılanıyormuş.

Ölüler Diyarı'nın girişi burası olabilir, diye düşünmüş Maldwyn.

Loş ışığın içinde, bir sürü soluk yüzlü ve kocaman gözlü hayalet olduğunu görmüş. Sesleri sonbahar rüzgârında sürüklenen yaprakların hışırtısını hatırlatıyormuş.

“Kimsin?” diye sormuşlar.

“Adım Maldwyn, Ölüler Diyarı’nı arıyorum.”

Mağaranın içinde yüksek bir ses yankılanmış. “Onu buldun!” demiş. Hayaletler havada süzülerek kenara çekilmiş ve pelerinli bir figüre yol açmışlar. Figürün başında kemiklerden yapılmış bir taç varmış. Gözleri minik kırmızı alevlerle ışıltıyordu. Ölüler Diyarı’nın kralıymış gelen.

Maldwyn’e bakmış. “Elinde et var, onun için ne istiyorsun?”

“Siz ne vereceksiniz,” demiş Maldwyn.

“Altın, gümüş, mücevher,” demiş kral. “Sen ne dilerse.”

“Bana, sahip olduğunuz en güzel şeyi verin,” demiş Maldwyn.

Kral kahkahalarla gülmüş. Maldwyn ise ürpermiş.

Kralın kahkahasını, başından aşağı dökülen bir kova buzlu su gibi hissetmiş.

“Al,” demiş kral, pelerinin altından bir şey çıkararak. Bu küçük bir el değirmeniymiş. “Aletin kolunu bir kere çevirdiğinde, sen her ne dersen onu çıkarmaya başlar. Durmasını istediğinde, sadece *yeter* sözcüğünü söyle.”

Maldwyn, el değirmenini kraldan almış ve biraz yahni dileyip aletin kolunu çevirmiş. Bir anda, el değirmeninin ağzından mağaranın zeminine yahni dökülmeye başlamış.

Maldwyn o kadar açmış ki, dizlerinin üzerine çökmüş ve elini bir kepçe gibi kullanarak yahniden yemeğe başlamış. İyice doyduğunda, alet hâlâ yahnî çıkarmaya devam ediyormuş.

“Yeter!” diye bağırması ve el değirmeni durmuş.

Maldwyn ağzını silmiş ve etrafına bakmış. Mağara tamamen boşmuş. Kral ve hayaletler ortadan kaybolmuşlar. Bunun üzerine Maldwyn el değirmenini almış ve evin yolunu tutmuş.

Artık Maldwyn'in tüm Noel boyunca ve sonrasındaki her gün yiyecek yemeği olmuş. Ne zaman karnı acıksa, yiyecek bir şeyler dilemiş ve dileği her ne olursa olsun el değirmeninin ağzından çıkıvermiş.

3. Bölüm

Zaman geçtikçe, herkes Maldwyn'in iyi beslendiğini ve mutlu görüldüğünü fark etmiş. Sonunda bunu kardeşi Glyn de duymuş ve kafası karışmış. Kardeşinin nereden para bulduğunu merak edip bunu öğrenmek üzere onu ziyaret etmeye karar vermiş.

Kardeşi Glyn'i kapısında gören Maldwyn çok şaşırılmış. O sırada el değirmeninden bir çay saati lezzeti olan Galler keklerinden çıkarmakla meşgulmüş. İçerisi mis gibi kek kokuyormuş.

Glyn harika el değirmenine bakakalmış. “Nereden buldun bu şeyi?” diye sormuş.

Bunun üzerine Maldwyn, Ölüler Diyarı’na olan yolculuğunu anlatmış.

“Onu senden satın almak istiyorum,” diye teklifte bulunmuş Glyn. “Onun için ne kadar para istiyorsun?”

“Satılık değil,” diye karşılık vermiş Maldwyn.

Glyn, el değirmenini satması için Maldwyn’i defalarca ikna etmeye çalışsa da, bunu başaramamış ve sonunda vazgeçmiş.

“Tamam, o zaman,” demiş. “Ama en azından birkaç günlüğüne ödünç almama izin ver.”

Maldwyn bunu yapmak istediğinden emin değilmiş.

“Güven bana,” demiş Glyn. “Sonuçta, eğer sana Ölüler Diyarı’na gitmeni söylemeseydim, bu el değirmenine asla sahip olamazdın, öyle değil mi?”

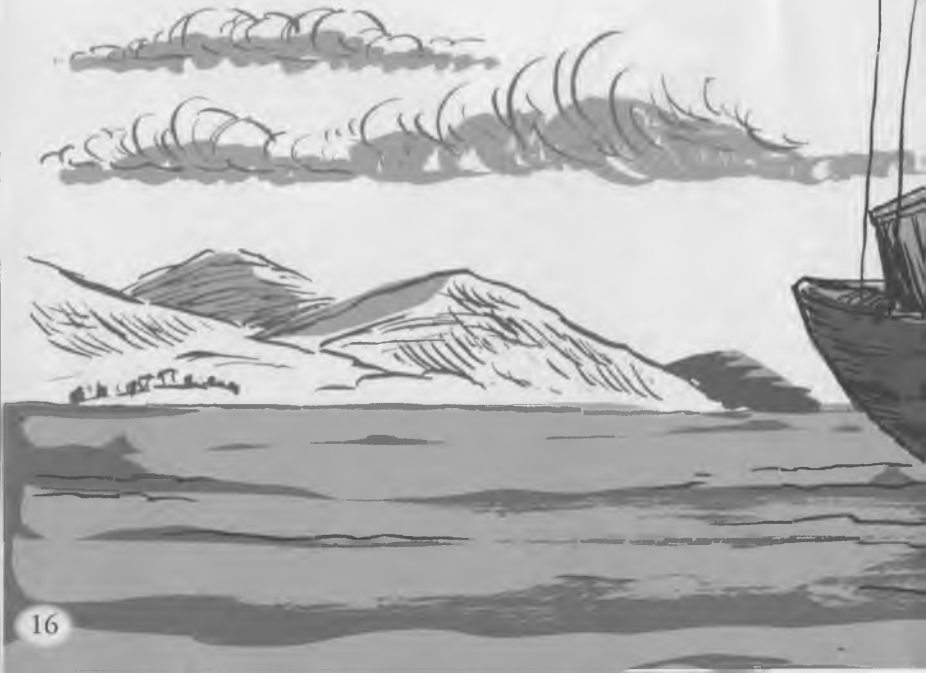
Bunun üzerine Maldwyn, el değirmenini kardeşine ödünç vermeyi kabul etmiş.

Glyn alelacele köyüne dönmüş. Aslında, el değirmenini iade etmeye hiç niyeti yokmuş. Onunla çok para kazanmayı planlıyormuş.

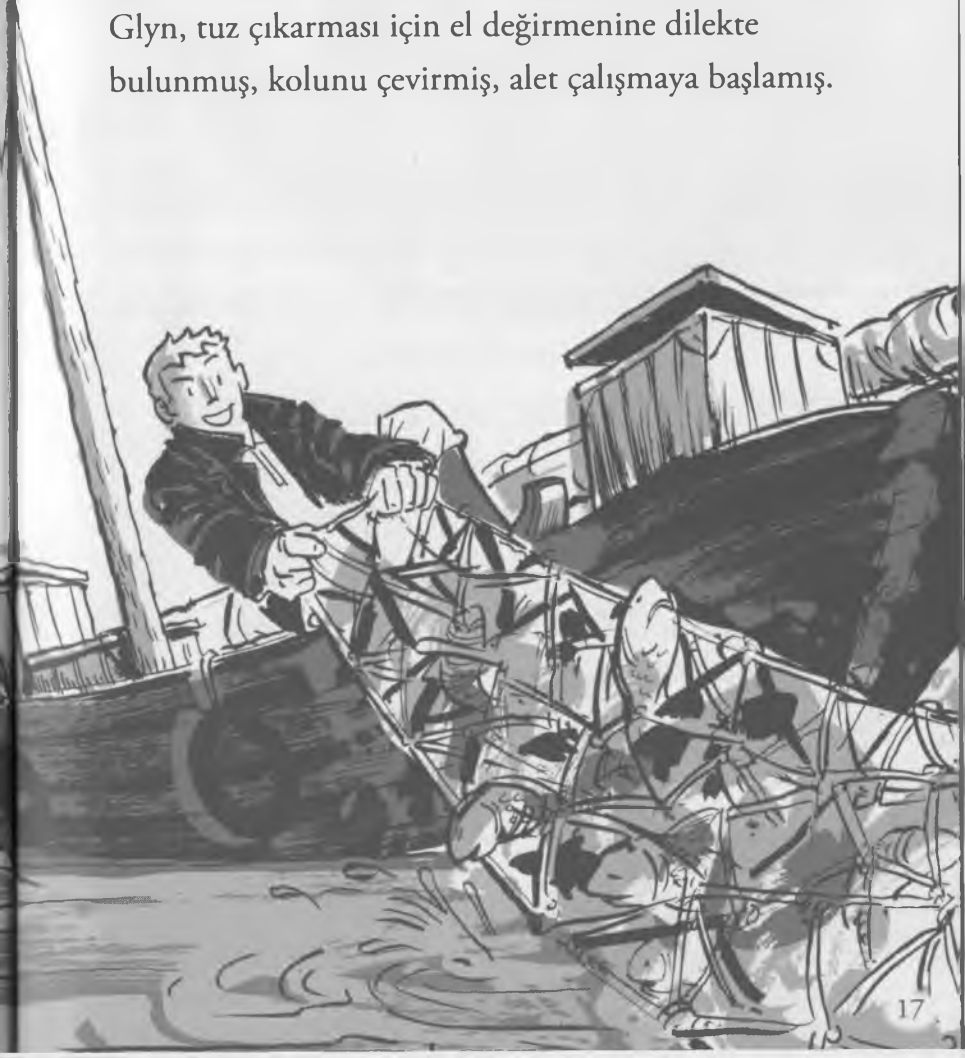

4. Bölüm

Denizin diğer tarafında, kocaman bir pazarı olan büyük bir şehir varmış. Glyn yakaladığı balıkları hep o pazarda satmak istemiş, çünkü iki kat daha fazla para ödüyorlarmış. Fakat Glyn bunu asla yapamamış, çünkü şehir o kadar uzaktaymış ki, balıkları yolculuk süresi boyunca taze tutması mümkün değilmiş. Glyn, balıkları taze tutmaya yetecek kadar tuzu, el değirmeninden dileyebileceğinin farkındaymış.

Ertesi gün, teknesini ve balık ağlarını hazırlayıp denize açılmış. Karadan görülemeyecek kadar uzaklara ulaştığında, ağları denize atmış. Çok geçmeden de en büyük ve en güzel balıkları yakalamış. Sıra, onları tuza yatırmaya ve yolculuğun geri kalan bölümünü keyif içinde geçirmeye gelmiş. Glyn, tuz çıkarması için el değirmenine dilekte bulunmuş, kolunu çevirmiş, alet çalışmaya başlamış.

Balıkları tuzlamaya yetecek kadar tuz üretildiğinde, Glyn el değirmenini durdurmaya çalışmış. “Dur artık,” demiş ama el değirmeni çalışmaya devam etmiş. “Dur, artık dedim,” diye tekrarlamış Glyn ama el değirmeni durmamış. Tuz çıkarmaya devam etmiş. “Daha fazla tuz verme, lütfen!” diye feryat etmiş Glyn. “Dur, artık! Dur, lütfen!”

Ama el değirmeni tuz çıkarmaya devam etmiş. Glyn aklına gelen her kelimeyi söylemiş; sihirli sözcük olan *yeter* haricinde tabii.

Kısa bir süre sonra, tekne o kadar çok tuzla dolmuş ki, ağırlığı taşıyamayan bordalar önce çatırdayarak ikiye ayrılmış, sonra da büyük bir çatlama ile paramparça olmuş. Su bir anda içeriye hücum etmiş. Tekne, balıklar, Glyn ve el değirmeni hep beraber batmışlar.

Maldwyn bir daha ne el değirmenini ne de kardeşini görebilmiş. Bunun üzerine, küçük taşın kulübesini terk edip kardeşinin gösterişli evine taşınmış. Balıkçılık yapmaya başlamış ve hayatının sonuna dek rahat bir yaşantı sürmüştü.

El değirmenine gelince, denizin dibinde tuz üretmeye devam etmiş. Çok geçmeden, tüm denizi tuzlu bir tat sarmış. El değirmeni o günden beri tuz üretmektedir ve bu yüzden deniz suyu tuzludur.

Indra ve Vritra

Hindistan'dan Bir Efsane

1. Bölüm

Bir dağın derinliklerinde bir ejderha yaşarmış. Zamanın başlangıcından beri mağarasında uyur ve korkunç kâbuslar görürmüş. O bölgede yaşayan insanların, ejderhanın orada olduğu konusunda hiçbir fikri yokmuş.

Ta ki, yer altından bir gümbürdeme duydukları güne kadar.

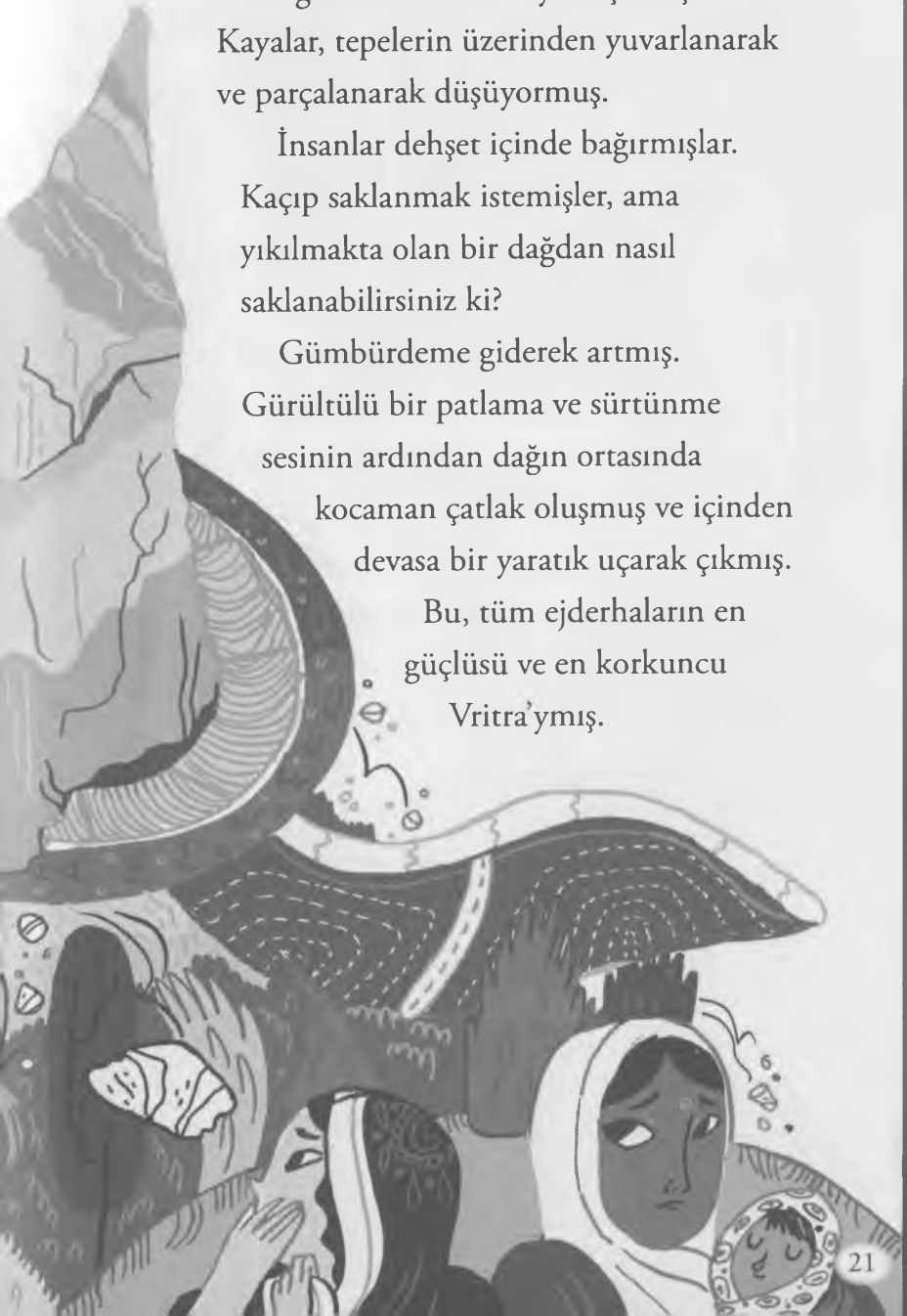

Dağ aniden sallanmaya başlamış.
Kayalar, tepelerin üzerinden yuvarlanarak
ve parçalanarak düşüyormuş.

İnsanlar dehşet içinde bağırıyorlar.
Kaçıp saklanmak istemişler, ama
yıkılmakta olan bir dağdan nasıl
saklanabilirsiniz ki?

Gümbürdeme giderek artmış.
Gürültülü bir patlama ve sürtünme
sesinin ardından dağın ortasında
kocaman çatlak oluşmuş ve içinden
devasa bir yaratık uçarak çıkmış.

Bu, tüm ejderhaların en
güçlüsü ve en korkuncu
Vritra'ymış.

İnsanlar korku içinde donakalmışlar. Devasa kanatlarıyla havayı biçen Vritra'nın gökyüzüne yükselişini izlemişler. Geniş kafasına ve kıvrımlı dört adet boynuzuna bakmışlar. Sıra sıra dizilmiş keskin dişlerle dolu ağzını ve havada bir kırbaç gibi salladığı kuyruğunu gördüklerinde nefesleri kesilmiş. Ejderhanın tüm bedeni kırmızı ve altın renkli pullarla ışıldıyormuş.

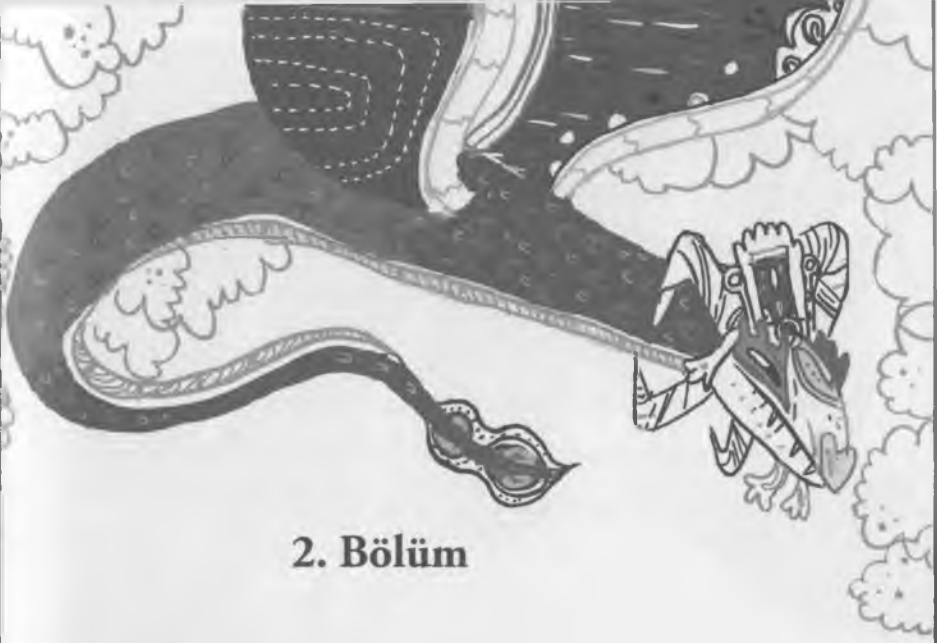
Kanatlarını esneten Vritra, tekrar dağa inmiş. Başını dağın tepesine yaslamış. Kuyruğunu ağaçların arasında gezdirmiş. Bakışlarıyla tüm Hindistan diyarını taramış. Her yerde aynı şeyi görmüş. İnsanlar! Nehirlerde balık tutan, tarlalarda çalışan, birbiriyle konuşan, şarkı söyleyen ve gülen insanlar!

Gözleri iki ateş parçası gibi alev alev ışıldayan
Vritra uzun ve gürültülü bir *tıs* sesi çıkarmış.

Onu uyandıran şey buymuş; hayatlarını
sürdürmekte olan insanlar! Bu sesler, onun için çok
rahatsız ediciymiş. Dünyanın tekrar sessiz bir yer
haline gelmesini istemiş. Güneşin altında parlayan
tüm nehirlere ve göllere bakmış. Birden, aklına
şeytani bir fikir gelmiş.

2. Bölüm

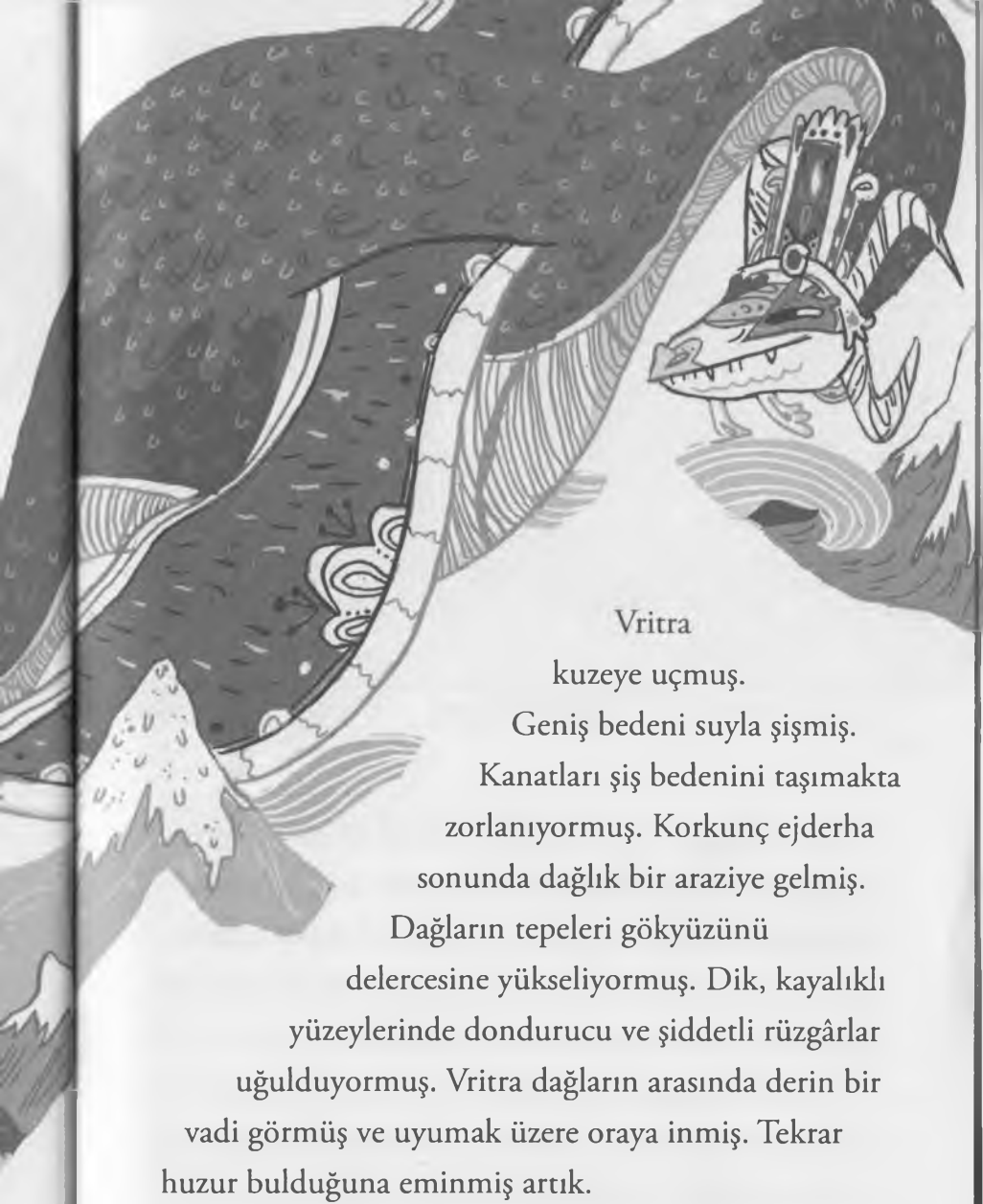
Vritra tekrar göklere yükselmiş. Devasa kanatlarını çırparak yükseklerle, daha da yükseklerle ulaşmış. Alev alev yanan gözleriyle, aşağısındaki araziye seyretmiş. Sonra ani bir kavis çizerek hızla yeryüzüne inmiş. İnsanlar çığlık çığlığa yere kapanmışlar. Ama Vritra'nın peşinde olduğu şey insanlar değil, nehirmiş.

Ağzını kocaman açmış ve nehrin tüm suyunu emerek geniş midesine indirmiş. Çok geçmeden, nehir çamurlu bir kanala dönüşmüş.

Vritra tekrar gökyüzüne süzölmüş ve Hindistan'ı gezmeye başlamış. Rastladığı her nehirde, dere, havuzda, hatta su birikintisinde bile durmuş ve hepsinin suyunu içmiş. İçmesi bittiğinde, tüm Hindistan bir kemik kadar kuru kalmış.

Vritra

kuzeye uçmuş.

Geniş bedeni suyla şişmiş.

Kanatları şiş bedenini taşımakta zorlanıyormuş. Korkunç ejderha sonunda dağlık bir araziye gelmiş.

Dağların tepeleri gökyüzünü

delercesine yükseliyormuş. Dik, kayalıklı

yüzeylerinde dondurucu ve şiddetli rüzgârlar

uğulduyormuş. Vritra dağların arasında derin bir

vadi görmüş ve uyumak üzere oraya inmiş. Tekrar

huzur bulduğuna eminmiş artık.

3. Bölüm

Hindistan, yakıcı güneşin sıcaklığıyla kavrulmaya başlamış. Yeryüzü kurumuş ve çatlamış. Ağaçlardaki yapraklar solarak buruşmuş. Bitkiler, otlar ve ağaçlar ölmüş. Hayvanlar ölmüş. Çok geçmeden, insanlar da ölmeye başlamış. Tanrılara dua etmişler.

“Lütfen yardım edin bize!” diye feryat etmişler, susuzluktan çatlamış sesleriyle. “Ülkemizin ölmesine izin vermeyin! Suyu geri getirecek birini gönderin!”

Onları Indra duymuş. O tanrıların en güçlüsüymüş ve aynı zamanda bir kahramanmış. Altından yapılmış savaş arabasına binip gökyüzünde hızla süzölmüş. Bedeni güneşin altında kırmızıyla ışıldıyormuş. Elinde bir yay varmış. Kemerinde ise kıvrımlı kılıçla bir hançer asılıymış. Omzunu geniş bir ağ sarıyormuş. Hindistan halkının ölmesine izin vermeyecekmış. Indra, suyu tekrar geri getirecekmış.

4. Bölüm

Dağlık araziye gelen Indra, savaş arabasından aşağı bakmış. Vritra derin vadinin içine kıvrılmış, uyuyormuş. Indra, ejderhayla o arazide savaşamayacağını farkındaymış. Daha geniş bir alana ihtiyacı varmış.

Dizginlere asılmış ve atları diğer tarafa çevirip dağlara doğru hızlanmış. Yaklaştığında, kılıcını çıkarmış ve dağ tepelerinden birini tek darbeye kesivermiş. Sonra diğerini ve bir diğerini. Dağ tepeleri vadinin içine düşmüşler.

Vritra uyanmış. Her yanına kayalar düşüyormuş. Başını kaldırıp yukarı bakmış ve dağları kesmekte olan Indra'yı görmüş.

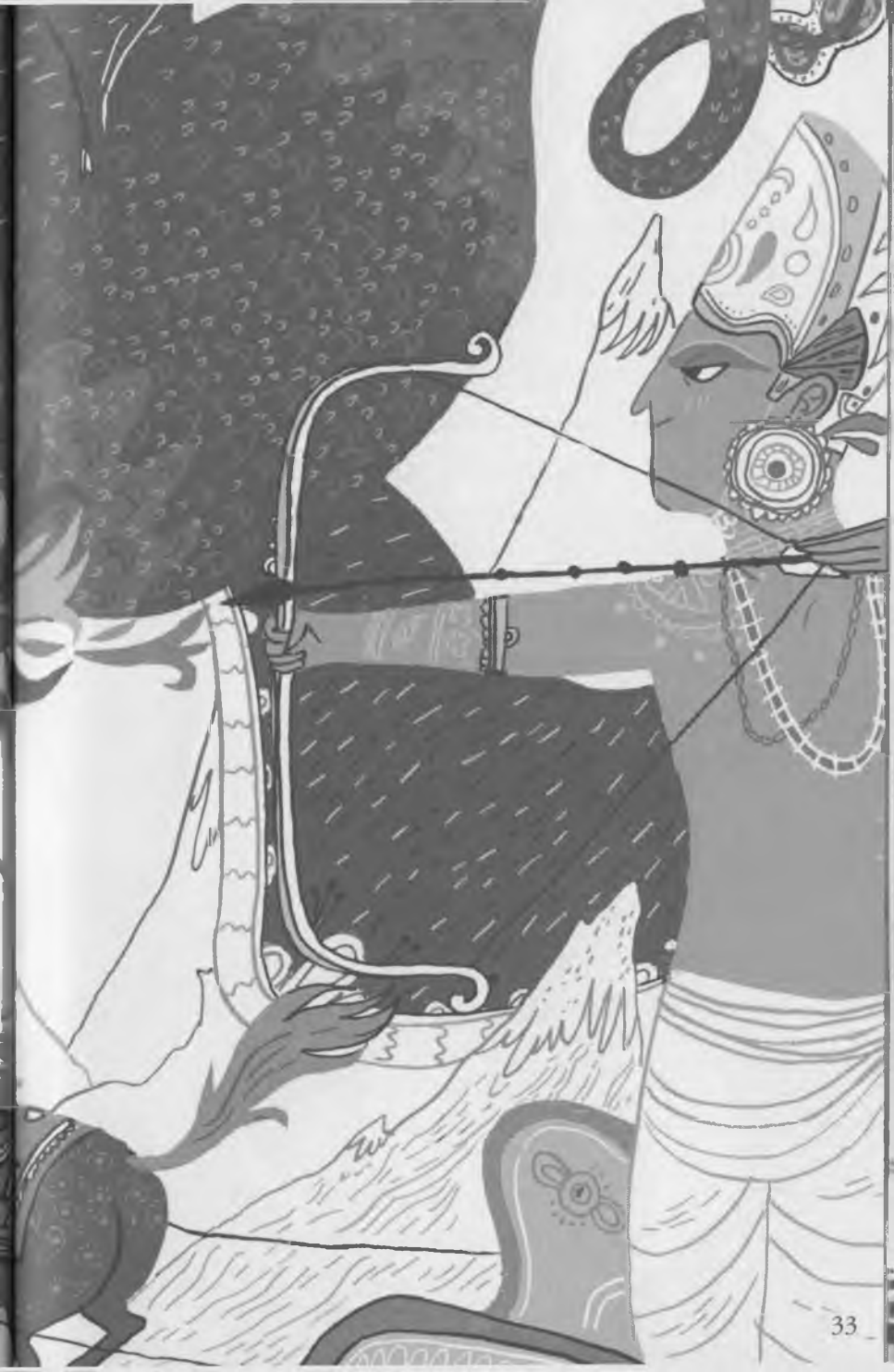
Kılıcının her darbesiyle dağlar daha da küçülüyormuş. Birazdan, hiç dağ kalmayacaktı! Vritra'nın gözleri öfkeyle parlamış. Kanatlarını açıp gürültülü ve ürkütücü bir kükremeye gökyüzüne yükselmiş.

Indra'nın beklediği de buymuş.

Kılıcını indirip, yayını çıkarmış ve ejderhaya bir ok fırlatmış. Ama ok ejderhanın pulları üzerinden sekmiş. Sonraki ok da aynı şeyi yapmış ve bir sonraki de.

Tüm oklar tükendiğinde, Indra kılıcını tekrar çekmiş ve ejderhaya hücum etmiş. Karşı karşıya geldiklerinde, Indra savaş arabasını döndürerek canavarın boynuna kılıç darbesi savurmuş. Ama kılıç da ejderhanın pulları üzerinden geri tepmiş ve Indra'nın elinden düşmüş.

Aynı şey hançerle de yaşanmış. Bunun üzerine, Indra omzundaki ağı Vritra'nın kafasına atmış, ama canavar onu bıçak gibi keskin dişleriyle paramparça etmiş.

Sonunda, Indra'nın savaş arabasında geriye kalan tek şey, gümüşten yapılmış büyük testi olmuş. Testinin içinde soma adı verilen sihirli bir içecek varmış. Bir yudumu bile, Indra'yı iki kat güçlendirmek için yeterliymiş. Ama Indra bütün testi içmiş! Ve muazzam bir çığlık atarak savaş arabasıyla hızla göklere yükselmiş. Dağlar, savaş arabasının tekerleklerinin ve atların toynaklarının gümbürtüsüyle sarsılmış. Gökyüzü kara dumanlarla kaplanmaya, şimşekler çakmaya başlamış. Indra kolunu uzatıp iki şimşek yakalamış. Tekrar çığlık attıktan sonra savaş arabasıyla bir kere daha dalışa geçmiş.

Indra, Vritra'ya hücum etmiş. Keskin dişleri Indra için aç olan Vritra kükremiş. Kocaman ağzından sular akmış, bir yılanı andıran dili dışarıya doğru kamçılanmış. Indra şimşekleri ardı ardına Vritra'ya fırlatmış. İkisi de canavarın önce ağzından, sonra da boğazından içeri gitmiş. Alevlerle parlayan muazzam bir patlamanın ardından ejderha Vritra parçalara ayrılmış.

Vritra'nın yutmuş olduğu tüm su, parçalara ayrılmış olan bedeninden dışarı fışkırmış. Canavarın ağzından bir çağlayan gibi dökülmeye ve ülkeyi tekrar suyla doldurmaya başlamış. Nehirler ve ırmaklar tekrar akmış. Göller ve havuzlar tekrar dolmuş. Susuz bitki kökleriyle ağaçlar, yeryüzünün her yanını kaplayan sudan içmişler.

Indra, savaş arabasından aşağı bakınca gülümsemiş. Yeryüzünün tekrar yeşile döndüğünü görmüş ve görevinin tamamlandığını anlamış.

İnsanlar neşe içinde gülüp alkışlamışlar. Yeryüzüne tekrar hayat getiren Indra'yı yüceltmek adına dans ederek şarkılar söylemişler.

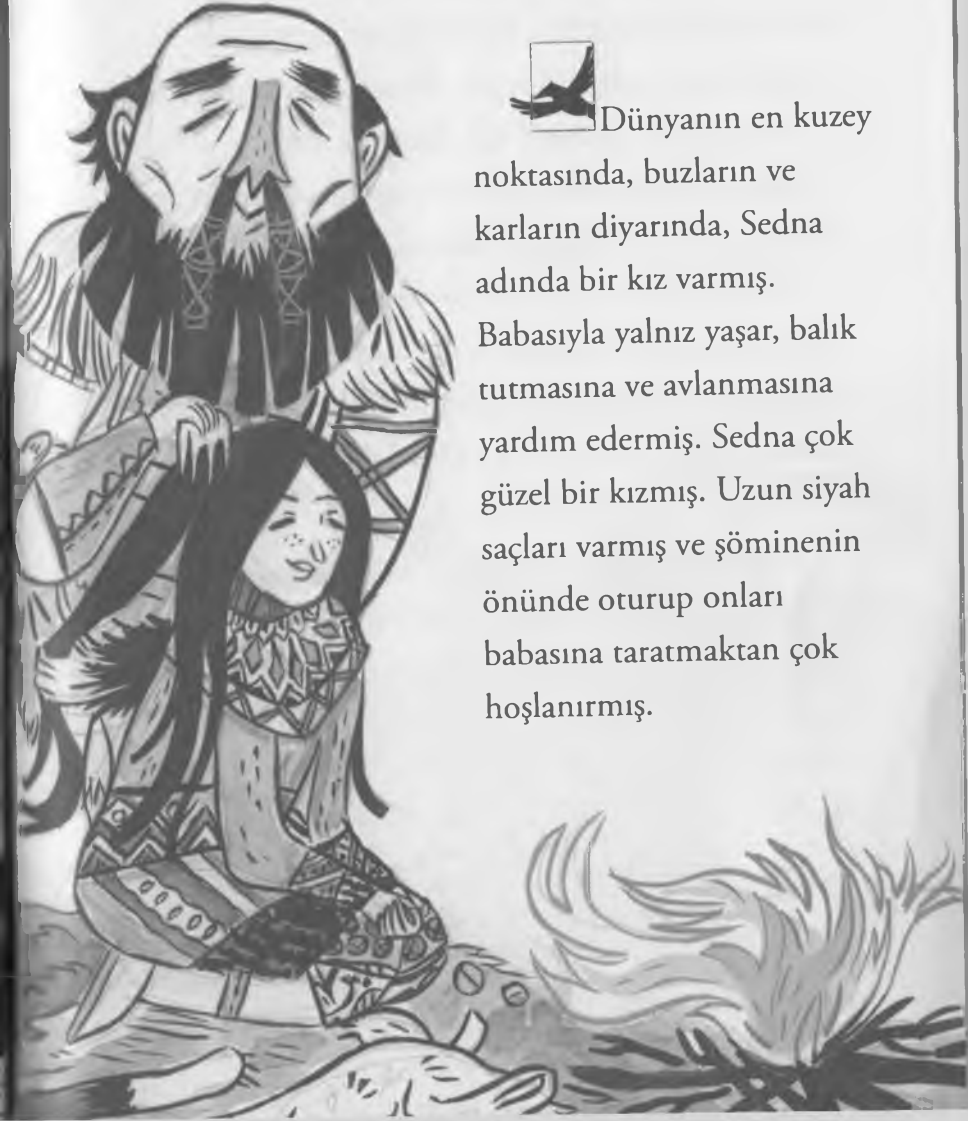
Sedna

Kuzey Kutbu'ndan Bir Efsane

1. Bölüm

Dünyanın en kuzey noktasında, buzların ve karların diyarında, Sedna adında bir kız varmış. Babasıyla yalnız yaşar, balık tutmasına ve avlanmasına yardım edermiş. Sedna çok güzel bir kızmış. Uzun siyah saçları varmış ve şöminenin önünde oturup onları babasına taratmaktan çok hoşlanırmış.

Havanın açık ama soğuk olduğu bir sabah, Sedna babasının yakalamış olduğu balıkları temizliyormuş. Babasıysa hemen yanında oturuyor, zıpkınını biliyormuş.

Balıkları kurutmak üzere ipe asmak için arkasına dönen Sedna, karın içinde kendilerine doğru yaklaşmakta olan bir figür görmüş.

“Bak, baba,” demiş. “Bir ziyaretçimiz var.”

Babası başını kaldırıp bakmış. “Bu adamı tanıdığımı sanmıyorum,” demiş.

Adamın üzerinde kalın bir kürk varmış. Kafası kocaman kapüşonla kapalıymış. Bedeninin duruş şekli biraz tuhafmış. Sırtı biraz kambur, başı oldukça öne eğikmiş. Konuştuğu zaman, sesi boğuk duyulmuş.

“Kendime bir eş arıyorum,” demiş Sedna'nın babasına. “Bana kızınızın çok güzel olduğunu söylediler. Bakıyorum da, dedikleri kadar varmış.”

“Sen de kimsin?” diye sormuş Sedna’nın babası.

“Ben büyük bir şefim,” demiş adam. “Arazim denizin diğer tarafında. Eğer Sedna benimle gelir ve karım olursa, ona çok iyi bakarım. Ülkem pek çok zenginliğe sahiptir.”

Sedna yabancıya bakmış. Gizemli biriymiş ama kapüşonunun gölgesi altından ışıldayan gözlerini görebiliyormuş. Zengin bir ülkede, şefin karısı olma fikri hoşuna gitmiş. Babası ona baktığında, gülümsemiş ve başıyla onaylamış.

2. Bölüm

Sedna çabucak eşyalarını toplamış ve babasına hoşça kal demiş. Yeni kocasının kanosu kıyıda bekliyormuş.

Şef, kürek çekerek kanoyu buzlu denizin üzerinde hareket ettirmiş.

Çok geçmeden, Sedna bir ada görmüş. Uzaktan bakıldığında, üzeri boş sarp bir kayalığa benziyormuş. Daha yakına geldiklerinde, Sedna'nın nefesi kesilmiş. Bu gerçekten de üzeri boş sarp bir kayalıkmiş.

Kanodan indiklerinde Sedna arkasından gelen kulak tırmalayıcı bir gülme sesi duymuş. Arkasına dönmüş ve dehşet içinde çığlık atmış.

Ona bakan şey bir insan suratı değilmiş, devasa bir kuzgunun yüzüymüş. Sedna kanoya geri kaçmaya çalışmış ancak kuzgun onu gagasıyla yakalamış. Genç kızı kuru dalcıklardan ve kılçıklardan oluşan bir kuş yuvasının olduğu sarp bir tepeye sürüklemiş.

“Bundan sonra senin evin burası,” diye gaklamış kuzgun. “Yemeğin keyfin çıkar,” demiş kıkırdayarak sonra da uçarak oradan uzaklaşmış.

Sedna etrafına bakmış. Tepe, aşağı inilemeyecek kadar dikmiş. Genç kız orada mahsur kalmış. Yuvanın içinde bir adet çiğ balık varmış. Yiyecek tek şey buymuş. Sedna ağlamaya başlamış.

3. Bölüm

O gece, adanın etrafında buz gibi rüzgârlar esmiş. Sedna yuvada oturuyor, tir tir titriyormuş. Sefil bir halde babasına seslenmiş. Rüzgâr, genç kızın sesini içine yutmuş ve onu vahşice yuvarlanan dalgaların üzerinden taşımış.

Rüzgâr, Sedna'nın sesini babasının rüyalarına üflemiş. Yaşlı adam, kızının başının dertte olduğu haberiyle hemen uyanmış. Hemen kanosuna binmiş ve kızını kurtarmak üzere yola çıkmış.

Gün ağardığında, Sedna'nın babası adaya ulaşmış. Sedna'nın kayalık tepede mahsur kaldığını görmüş ve ona bir olta ipi fırlatmış. Sedna olta ipini yanındaki kaya parçasına bağlayıp, tutunarak aşağı inmiş. Gözyaşları içinde kanosundaki babasına sarılmış ve "Lütfen, beni eve götür," diye ağlamış.

Ne var ki, denize açıldıktan kısa süre sonra, kuvvetle çırpılan kanat sesleri duyulmuş ve kanonun üzerinden karanlık bir gölge geçmiş. Kuzgunmuş bu!

Aşağı doğru saldırıya geçmiş ve gagasıyla Sedna'yı kapmış. Sedna'nın babası kayığın küreğini kuzgunun başına geçirmiş.

Kuzgun acıyla çığlık attıktan sonra tekrar havalanmış. Bu sefer, denizin üzerine dalışa geçmiş ve kanatlarıyla dalgalara vurarak korkunç bir fırtına yaratmış. Kabaran dalgaların darbelerine maruz kalan kano bir sağa bir sola sallanmaya başlamış. Sonunda, dev bir dalga şiddetle kanonun üzerinden geçmiş ve Sedna'yı denize düşürmüştü.

Sedna, güçlkle yüzerek kanoya ulaşmış ve yan tarafına tutunmuş. Babası ona yardım etmek için elini uzatmış ama kızının elleri ve parmakları donmuş haldeymiş. Onları kavrar kavramaz, çatırdayarak kırılmış ve okyanusun içine düşmüşler. Sedna çığlıklar içinde sırtüstü düşmüş ve dev dalgalar tarafından yutulmuş.

Kuzgun bir zafer gaklaması attıktan sonra adaya geri uçmuş. Sedna'nın babasıysa kalbi buruk halde kanosuna atlamış istemeye istemeye kürek çekerek evine dönmüş.

4. Bölüm

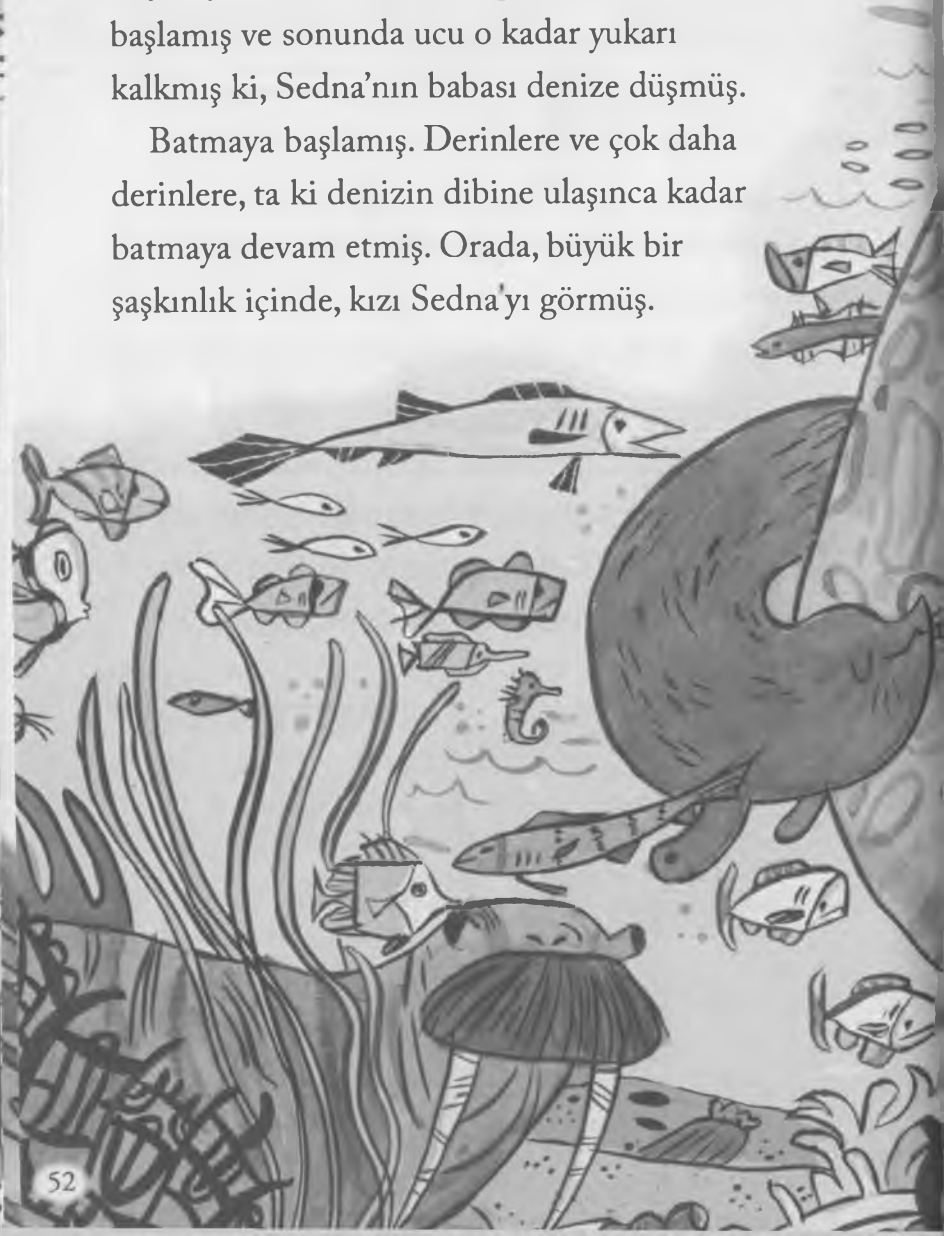
Aradan bir süre geçmiş ama denizler hâlâ hüznü kaplıymış. Sedna'nın babası balık tutmaya devam etmiş ama her seferinde daha az balık yakalamış. Diğer balıkçılar da aynı şekilde daha az balık yakalıyorlarmış. Aileler açlık çekmeye ve açlıktan ölmeye başlamışlar.

Bir gece, Sedna'nın babası, rüyasında kızının ona seslendiğini görmüş. Bunu üzerine -yine rüyasında- onu aramak üzere kanosuna atlamış. Başlangıçta su sakinmiş ama daha derine baktığında, içinin tuhaf yaratıklarla dolu olduğunu görmüş. Kuyrukları ve yüzgeçleri olan kocaman, gri, bıyıklı yaratıklarmış bunlar.

Yaratıklar, kanonun gövdesine çarpmaya başlamışlar. Sedna'nın babası dehşete düşmüş. Kano, bir ileri bir geri sallanmaya başlamış ve sonunda ucu o kadar yukarı kalkmış ki, Sedna'nın babası denize düşmüş.

Batmaya başlamış. Derinlere ve çok daha derinlere, ta ki denizin dibine ulaşınca kadar batmaya devam etmiş. Orada, büyük bir şaşkınlık içinde, kızı Sedna'yı görmüş.

Kızı çok değişmiş haldeymiş. Yüzü ve siyah saçları aynıymış ama bedeni bir fok gibiymiş. Kırılan parmakları bu yeni yaratıklara, yani foklara, deniz aygırlarına ve devasa balinalara dönüşmüş. Sedna bu yaratıklar ve denizin kendisi üzerinde kontrol sahibiymiş.

Sedna artık bir deniz tanrıçasıymış.

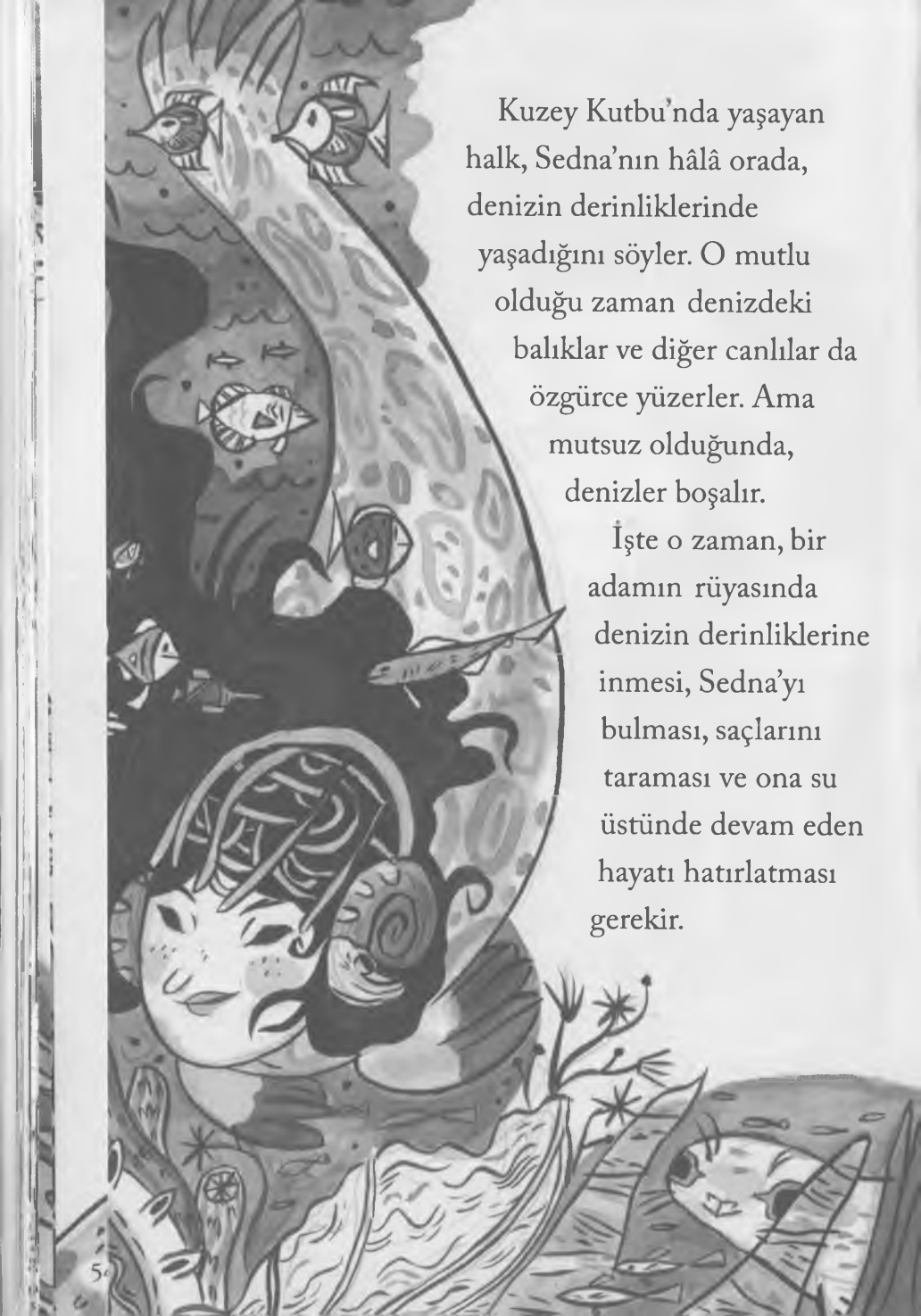

Fakat deniz tanrıçası olmak onu mutlu etmiyormuş. Üzgün ve yalnızmış, bu yüzden tüm balıkları denizin dibinde, kendisiyle beraber tutuyormuş. Sedna'nın babası kızını dinlemiş. Eskiden yaptığı gibi kızının içini rahatlatmak için onun uzun siyah saçlarını taramış. Ona insanların açlıktan ölmekte olduğunu söylemiş, tüm balıkları ve deniz canlılarını özgürce yüzmek üzere serbest bırakması için yalvarmış.

Sonunda, Sedna bunu kabul etmiş ama karşılığında babasından bir söz vermesini istemiş. Verilecek söze göre, Sedna ne zaman yalnız hissetse, bir adamın krallığa gelip ona arkadaşlık etmesi ve onun saçlarını taraması gerekecekti.

Sedna'nın babası uyandığında, bunun sıradan bir rüya olmadığını anlamış. Kanosuna atlayıp açılmış ve denizlerin tekrar balık dolu olduğunu görmüş. Ayrıca fok, deniz aygırı ve balina gibi tuhaf yaratıklar da varmış.

Kuzey Kutbu'nda yaşayan halk, Sedna'nın hâlâ orada, denizin derinliklerinde yaşadığını söyler. O mutlu olduğu zaman denizdeki balıklar ve diğer canlılar da özgürce yüzerler. Ama mutsuz olduğunda, denizler boşalır.

İşte o zaman, bir adamın rüyasında denizin derinliklerine inmesi, Sedna'yı bulması, saçlarını taraması ve ona su üstünde devam eden hayatı hatırlatması gerekir.

MARTI YAYINCILIK

Martı Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti. Maltepe Mh. Davutpaşa Cd.
Yılanlı Ayazma Sk. No: 8 Zeytinburnu/İstanbul
Tel: 0 212 483 27 37 - 483 43 13 Faks: 0 212 483 27 38
www.martiyayinlari.com info@martiyayinlari.com

Deniz Suyu Neden Tuzludur?

1. Baskı: Mayıs 2016
ISBN: 978-605-348-596-4
Yayınevi Sertifika No: 12330

Copyright©DAVID CALCUTT

Illustrations©PAUL HOPPE&MEG HUNT

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Oxford University Press aracılığıyla
Martı Yayın Dağ. San. Tic. Ltd. Şti'ne aittir.
Yayınevinden izin alınmadan kısmen ya da tamamen alıntı yapılamaz,
hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Orijinal Adı: Why The Sea is Salty?

Yayın Yönetmeni: Şahin Güç

Çeviren: Semih Koç

Editör: Gamze Tuncel Demir

Resimleyen: Paul Hoppe & Meg Hunt

Pedagojik Danışman: Ayşen Oy

Kapak Tasarımı: Meg Hunt

Uygulama: Filiz Odabaş-Elif Hazal Çök

Baskı

Ezgi Mat. Teks. Pors. İnş. San. Tic. Ltd. Şti.

Matbaa Sertifika No: 12142

Sanayi Cad. Altay Sok. No: 14 Çobançeşme-Yenibosna/İstanbul

Tel: 0 212 452 23 02

Kısa Testin Cevapları
1. C
2. Fok balığı
3. Kuraklık ve de sel baskınlarının geri dönüşü